

Santiago de Xile, 20 Febrer 1960.

Estimat amic Ferrater :

Havia encarregat als editors de Mèxic, per guanyar temps, que per compte meu enviessin llibres a amics meus, d'acord a una llista que els vareig enviar. Acceptaren. En enviar-me per avió el primer exemplar, els feia una queixa : els errors. D'els inevitables que les impresions fora de Catalunya cal esperar, no. Dels altres, aquells que una correcció com cal haurien de fer impossible, ~~els~~. M'havien demanat deixés a ells la cura gramatical. Vareig accedir, perquè àdhuc Guansé que els coneix, va assegurar-me, que ho fereien millor allà que no nosaltres ací. Però mai podia pensar que s'els passessin salts de text, i tantes vegades . Et dic això perquè el llibre t'haurà trigat tan a arribar. Feren, doncs, una taula d'errates, de la manera més amable. Però em digueren, després, que m'enviaven els llibres a mi i que jo des de Xile fes la tramesa, que ells no tenien temps. Amb tot això, com pots suposar han passat mesos. Fa pocs dies que he rebut la edició. I per guanyar temps t'he fet la tramesa del teu exemplar per via aerea. Tan depressa ho he fet que fins de dedicar-t'el m'he oblidat. Ferdonen. Vol dir, doncs, que és gairebé segur, que quan la present arribi a les teves mans, el llibre ja t'harà arribat.

Aquets dies tinc la família a Algarrobo, estiuant. Jo vaig i vinc. M'hi quedo tan com puc per refer-me físicament. Des del setembre passat he tingut dos atacs forts de vesícula amb histerícia. Per les radiografies sembla segur que tinc aquest orgue completament atrofiat. Tots els metges m'aconsellen que m'operi. He perdut 18 kgrs. Desclar que això a mi no em sap greu. Al capdavant he perdut grassa sobrerera. Peso gairebé el mateix que quan vareig arribar a Xile. La rigidesa del règim alimentici per no guarir res i els abundosos miraments en tot ordre de coses, em tenen decidit a la operació. No tinc la més mínima por. La resistència que hi feia era d'ordre natural. La pressa, àdhuc als metges ha fet presa. Es disposen a tallar, moltes vegades oblidant que el cos no pot tenir cap orgue innecessari i el pacient queda amb les conseqüències... Quan jo m'he convençut que la vesícula ja no podia exercir la seva funció, que vinga el mal menor. A la primera quinzena de Març, doncs, penso que estaré físicament en bones condicions per la operació.

Llegeix el llibre i jo em diràs en veritat la teva valuosa opinió. Es una mica més extens que quan t'en vareig fer conèixer la primícia. Crec que és més rodó de propòsits i em sembla molt més útil, especialment per la gent de dins, que estant aclofats i desorientats. Dintre pocs dies enviaré un exemplar a López Llaussàs a Baires, al seu domicili particular.

A casa tots els altres, bé. Segueixo amb el sol gran casat, En Claudi. Ens ha fet avis per tercera vegada. El petit, En Salva - dor, ara empenirà el cinquè curs de Medicina. A casa sempre parlem de vots i per bé que mantes vegades t'he preguntat per la teva esposa i pel teu Jaume, no en sabem res de precís, encara per per raó natural, suposem el millor. Bona salut i una creixença intel·lectual i espiritual promissòria per l'hereu. Perquè els grans, ja ens anem fent vells... i els bonys i els forats ja comencen a fer-se visibles.

A. Al pobre Almendros sembla que li haurà tocat una segona edició. Jo em vareig permetre fer-li alguns advertiments en començar. Le versions criolles són molts més perilloses. I ho molt m'equivoco o em sembla que està massa engrescat. Si pots digali alguna cosa perquè al cap davall sempre són els de bona fe els que apleguen els riscs. Bé, adieu de tots per tots

T. Abaga

S. Janc Amadoriyah